

Udskriftsdato: 21. december 2025

2020/1 BSF 141 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om lige muligheder for hjælp i krisesituationer til mænd og kvinder

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 4. februar 2021 af Karina Adsbøl (DF), Liselott Blixt (DF), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Morten Messerschmidt (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om lige muligheder for hjælp i krisesituationer til mænd og kvinder

Folketinget pålægger regeringen i indeværende folketingsår at fremsætte lovforslag, som indebærer, at mænd ligestilles med kvinder i forhold til tilbud efter servicelovens § 109.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 12 om lige muligheder for hjælp i krisesituationer til mænd og kvinder (folketingsåret 2016-2017), hvor forslaget blev tilbagetaget. Der henvises til www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, B 12 som fremsat.

Formålet med dette beslutningsforslag er at sikre, at mænd, der er i krise, får adgang til de samme tilbud efter servicelovens § 109, som gælder for kvinder.

Kommunerne er efter servicelovens § 109 forpligtet til at tilbyde midlertidigt ophold i boformer til volds- og kriseramte kvinder og til bl.a. at tilbyde støtte og rådgivning til kvinderne i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, sundhedsvæsen, skole, daginstitution osv.

Servicelovens § 109 er i dag kun møntet på kvinder, der har været udsat for vold, trusler om vold eller en tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Herudover er kvindernes eventuelle børn omfattet af bestemmelsen.

Forslagsstillerne mener, at hjælp til volds- og kriseramte personer ikke skal afhænge af personens køn. Forslagsstillerne har således den opfattelse, at hjælp til volds- og kriseramte personer bør være ens for mænd og kvinder.

Det anslås, at ca. 38.000 kvinder og 19.000 mænd årligt udsættes for fysisk partnervold, og partnervold mod mænd er altså et reelt problem i Danmark (»Vold og seksuelle krænkelser«, Statens Institut for Folkesundhed, SDU, 2018, s. 9). Det er dog kun meget få af disse mænd, som tager ophold på et af landets få mandecentre eller mandekrisecentre, og generelt er der langt færre tilbud til volds- og kriseramte mænd, end der er til kvinder.

I sommeren 2020 fik voldsramte kvinder ret til 10 timers psykologhjælp under ophold på et krisecenter, og regeringen holdt stejlt på, at der ikke var et tilsvarende behov hos mænd. Alligevel lykkedes det i november 2020 – efter pres fra Dansk Folkeparti og Venstre – at få afsat midler til en midlertidig ordning, der indebærer, at mænd også får ret til 10 timers psykologhjælp.

Forslagsstillerne mener, at det ikke burde være nødvendigt at kæmpe for, at voldsramte mænd skal have samme rettigheder og adgang til hjælp som voldsramte kvinder.

Forslagsstillerne mener, at målgruppen for servicelovens § 109 bør udvides, så den gælder alle voksne, der har været udsat for vold, trusler om vold eller en tilsvarende krise, og deres eventuelle børn.

Generelt ses det, at udsatte kvinder modtager mere støtte end udsatte mænd, og dette er bestemt ikke en ny problemstilling (»Forskere: Staten svigter udsatte mænd«, dr.dk, den 23. februar 2015).

I dag kan voldsramte mænd få støtte efter servicelovens § 110, som er en bestemmelse, der tilbyder midlertidigt ophold til personer med særlige sociale problemer. Det indebærer, at voldsramte mænd har ret til at få tilbudt et midlertidigt ophold, men ikke nødvendigvis på et krisecenter. Mænd tilbydes således ikke samme støtte som kvinder i samme situation.

Efter den gældende lovgivning omtales kriseramte kvinder som »kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold«, mens mænd i samme situation omtales som »personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.«.

Forslagsstillerne mener, at lovens bogstav understøtter en stigmatisering af kriseramte mænd og ikke anerkender, at mænd kan være udsat for vold m.v. Forslagsstillerne mener, at det også er vigtigt at have fokus på at give den rette støtte til kriseramte mænd, bl.a. ved at sikre støtte til mandecentre og mandekrisecentre, som yder støtte og rådgivning til mænd og i visse tilfælde også tilbyder midlertidige overnatningsmuligheder. Forskning viser, at mænd, der ikke modtager støtte i svære livssituationer, ofte

ender i en social deroute, der kan medføre tab af job, bolig og manglende samkvem med børn (»Forskere: Staten svigter udsatte mænd«, dr.dk, den 23. februar 2015).

Det har ikke kun store menneskelige omkostninger, men også store samfundsmæssige omkostninger, når man ikke hjælper kriseramte mænd igennem en svær livssituation. Det er vigtigt, at både voldsramte mænd og kvinder, der har taget ophold på et krisecenter, får mulighed for at få den samme koordinerede hjælp og støtte fra kommunen i forhold til bolig, økonomi, arbejdsmarked, sundhedsvæsen, skole, daginstitution m.v., jf. også servicelovens § 109, stk. 7. Hermed vil også eventuelle medfølgende børn – uanset om de er på krisecenter med deres far eller mor – få mulighed for psykologhjælp, jf. servicelovens § 109, stk. 8. Det mener forslagsstillerne er helt rimeligt.

Samlet set mener forslagsstillerne, at der er hårdt brug for, at voldsramte mænd får adgang til hjælp og støtte efter serviceloven på linje med de tilbud og den støtte, som voldsramte kvinder har ret til efter samme lov.

Skriftlig fremsættelse

Karina Adsbøl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om lige muligheder for hjælp i krisesituationer til mænd og kvinder.

(Beslutningsforslag nr. B 141)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.